

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy sąd krajowy jest do tego zobowiązany również z urzędu, czy też jedynie w przypadku, gdy jedna ze stron wyraźnie powoła się na naruszenie prawa Unii?
- 3) Czy art. 26 TFUE ust. 2 i art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak zawarte w art. 24/C i 24/D ustawy o ordynacji podatkowej, jeżeli na podstawie tego uregulowania węgierska spółka handlowa prowadząca działalność handlową częściowo w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej nie może zatrudnić jako członka organów zarządzających obywatela węgierskiego, który był uprzednio członkiem organu zarządzającego innej węgierskiej spółki handlowej prowadzącej działalność na rynku wewnętrznym z tego powodu, że owa inna spółka handlowa posiada określony dług podatkowy, jeżeli takiego zadłużenia nie można przypisać owemu obywatelowi węgierskiemu w charakterze byłego członka organu zarządzającego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 12 maja 2014 r. – Weltimmo s.r.o przeciwko Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Sprawa C-230/14)

(2014/C 245/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Weltimmo s.r.o

Strona pozwana: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (zwanej dalej „dyrektywą o ochronie danych”) należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe państwa członkowskiego może być stosowane na jego terytorium w odniesieniu do prowadzącego działalność gospodarczą wyłącznie w innym państwie członkowskim administratora danych, który zarządza stroną internetową pośrednictwa nieruchomości i publikuje między innymi informacje o nieruchomościach znajdujących się na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, a właściciele nieruchomości przekazują swe dane osobowe do służącego do przechowywania i czynności technicznych w zakresie przetwarzania danych środka (serwera), który jest własnością osoby zarządzającej stroną internetową i znajduje się w innym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy o ochronie danych, w świetle jej motywów 18–20 i art. 1 ust. 2 oraz art. 28 ust. 1 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (zwany dalej „organem ochrony danych”) nie może stosować węgierskiej ustawy o ochronie danych, jako prawa krajowego, wobec prowadzącej działalność gospodarczą wyłącznie w innym państwie członkowskim osoby zarządzającej stroną internetową pośrednictwa nieruchomości, nawet jeżeli publikuje ona między innymi informacje o znajdujących się na Węgrzech nieruchomościach, których właściciele przekazali prawdopodobnie z terytorium Węgier dane dotyczące swych nieruchomości do służącego do przechowywania i czynności technicznych przetwarzania danych środka (serwera), który jest własnością osoby zarządzającej stroną internetową i znajduje się w innym państwie członkowskim?
- 3) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że usługa świadczona przez administratora danych, który zarządza stroną internetową jest skierowana na terytorium innego państwa członkowskiego,?
- 4) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że dane dotyczące nieruchomości znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego i dane osobowe właścicieli zostały faktycznie pobrane z terytorium tego innego państwa członkowskiego?
- 5) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że dane osobowe związane ze wspomnianymi nieruchomościami są danymi osobowymi obywateli innego państwa członkowskiego?
- 6) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że właściciele przedsiębiorstwa z siedzibą na Słowacji mają miejsce zamieszkania na Węgrzech?

- 7) Jeżeli z odpowiedzi udzielonych na powyższe pytania wynika, że węgierski organ ochrony danych może prowadzić postępowanie, lecz nie może stosować prawa krajowego, ale musi stosować prawo państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza, czy art. 28 ust. 6 dyrektywy o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że węgierski organ ochrony danych może tylko wykonywać uprawnienia przewidziane w art. 28 ust. 3 dyrektywy o ochronie danych zgodnie z uregulowaniem państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza i że zatem nie może nałożyć grzywny?
- 8) Czy pojęcie „adatfeldolgozás” [czynności techniczne w zakresie przetwarzania danych] użyte zarówno w art. 4 ust. 1 lit. a), jak i w art. 28 ust. 6 [węgierskiej wersji językowej] dyrektywy o ochronie danych jest identyczne z pojęciem „adatkezelés” [przetwarzania danych], wykorzystanym w terminologii wspomnianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-233/14)

(2014/C 245/08)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek i C. Gheorghiu, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że ograniczając dostęp do biletów na transport publiczny po preferencyjnych cenach dla studentów odbywających studia w Niderlandach do studentów mających obywatelstwo niderlandzkie immatrykulowanych w Niderlandach na prywatnych bądź publicznych uczelniach oraz studentów z innych państw członkowskich prowadzących działalność zarobkową, względnie którzy uzyskali w Niderlandach stałe prawo pobytu, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 18 TFUE (w zw. z art. 20 TFUE i art. 21 TFUE) oraz art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Podczas gdy niderlandzcy studenci mogą korzystać ze studenckich biletów na transport publiczny (niderl. „OV-studentenkaart”) uprawniających ich w Niderlandach do darmowego transportu publicznego, względnie po obniżonych cenach, studenci z innych państw członkowskich, którzy nie prowadzą w Niderlandach działalności zarobkowej, względnie którzy nie uzyskali w Niderlandach stałego prawa pobytu, muszą uiszczać pełną cenę biletu.
2. Komisja jest zdania, że niderlandzkie przepisy ustawowe powodują dyskryminację bezpośrednią ze względu na przynależność państwową, jako że obywatele UE, niebędący obywatelami Niderlandów są traktowani mniej korzystnie aniżeli obywatele niderlandzcy. Z tego powodu Niderlandy uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich z mocy art. 18 TFUE w związku z art. 20 TFUE i art. 21 TFUE.
3. Ponadto zachodzi dyskryminacja pośrednia ze względu na przynależność państwową, ponieważ uregulowanie krajowe, mimo iż jego brzmienie pozostaje neutralne, w rzeczywistości stawia w gorszej sytuacji dużo większy procent pewnych osób, chyba że ta odmienność traktowania jest uzasadniona przez obiektywne czynniki niemające związku z dyskryminacją ze względu na przynależność państwową.